

Arxiu Municipal

JUSTÍCIA DILIGENT

Avui, una documentació corresponent al Jutjat Municipal o de Pau: un judici que, atesa la categoria de no penal, podia solucionar el mateix jutge de la població. Com a mostra, un botó; bé, millor dit, un cavall.

El 1891, el veí que anomenarem Josep pare denuncia que li falta un cavall de l'estable. Tot seguint les pistes, talment un Colombo paretà, se sap que el seu veí Joan ha vist passar aquella mateixa matinada en Josep fill portant l'equí i que, preguntat cap a on es dirigia, ha dit que l'havia venut a en Pere i anava a fer-li'n lliurament.

Immediatament, el jutge municipal convoca en Josep fill i en Pere per tal que ratifiquin les informacions aportades pel veí Joan. Preguntat en Pere si és cert que ha comprat el cavall d'en Josep pare i per quin preu, diu que l'ha adquirit per 250 pessetes. Interrogat, també, en Josep fill si les acusacions són certes, contesta també en sentit afirmatiu. El jutge, però, vol saber la raó per la qual ha fet aquella venda a esqueses del seu pare i ell es limita a respondre amb un evasiu «*para que con el producto de la venta*» pugui atendre «*las obligaciones que su padre le ha hecho contraer*». Sembla que fou prou contundent: el jutge només demanà que es tornés el cavall al seu legítim propietari i arxivà el cas. Ràpid, ràpid.

3 de març de 2006